K 513/115.

Szeged jul. 27. 849.

Szeretett Janim!

Ha még útnak nem indultál, halaszd addig, míg soraim nem üdvözlendenek
N. Váradrul vagy honnan, magam sem tudom. Meglehet Szegeden csak hült
helyünket találnád. A lótás futás pillanata ismét bekövetkezett, azt mond-
ják holnapután felszedjük a sátorfát és N. Váradig megsem állunk.
Maradjon az a mi Népszabadságunk ügye boldogabb időkre, ha az elmu-
lasztott vele törődni, kinek inkább állhatott érdekében, mint nekünk, mi
ezért minek tépnők meg szakálunkat. Ezelőtt nehány nappal, mielőtt
hozzád írtam volna, Szemere a szobán keresztülmentében, meglehet
nem jött egyéb nyelvére, megszólít: „mikor lesz néplap?" „Mihelyt Arany
előjön, feleltem, vagy ha kivánja Kd előbb is." „Jó jó, mutassa meg a
programmot, meg valami czikket." Programot írtam, mert az előbbi
elveszett, és egy czikket, bemutattam, némi helybenhagyást nyert,
nyomatás végett Emődihez utasított, ez himelt hámolt, hogy betű
sincs, papiros sincs, kéri sajtó is csak egy van, annak is most sok
dolga lesz stb. különben majd beszél a ministerrel. Beszélt-e nem-e
én nem hajhásztam, ők sem szólottak; azóta az ügy hallgat, elő
sem is hozom, mert édes czimborám, nekem e vállalat csak úgy
lett volna ingemre, ha oldalad mellett vehettem volna részt a
napszámoskodásban. Szemerének visszalépésedet még nem említettem
meg, mert hidd el, látván mennyi ember veszi igénybe, restelltem erre
is felkérni figyelmét, mely úgy, mint látszik, úgy sem igen fek-
szik a szivén. Ennél fogva balgaság tőled édes Janim azon ötlet,

minthá ő fogalmazói állásodat ezen vállalathoz kötni tudná vagy akarná.

Ügyünk a lehető legbonyolódottabb zavarban áll. Ha elveszünk édes Janim, nem a muszka emészt fel bennünket, nem is az osztrák, hanem mi magunk leszünk a Saturnusok.

Az osztrák-muszka had nyomul Szeged felé a Duna felől. Perczel és Visocki hiába várta őket Kecskemét vidékre, ezért ezek is kénytelenek Szeged felé huzódni. Táborunk tegnap már elhagyta Félegyházát. Görgei ~~ ~~ három fényes csatát vitt velök, Igmándnál, Váczott és Losoncznál, s ő ezelőtt néhány nappal Miskolcz vidékén táborozott. A muszkák e csatákbeli veszteségöket 9000-re teszik és szidják az osztrákokat, miért tették őket bolonddá, azt mondván nekik, hogy ők ide koronázásra és lakodalomra jönek, t. i. Ferencz József és a muszka herczeg kisasszony lakodalmára.

M. T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

Ministeriumunk fel akar oszlani, Szemere legalább beadta resignatióját, miután olyan intézkedések is az ő lelkét nyomják, melyek Kossuth fejébül származtak. A közvélemény dictaturára szavaz, hadira és politicaira, erre Kossuthnál mást szűrni ki nem lehet, arra Görgeinél. Magam is ezekre szavaznék, ha rám bíznák. Perczel nem engedelmeskedik sem Péternek sem Pálnak. Hogy Kossuttal meghasonlott, annak a napokban jöttem nyomára, hogy Görgeit eleitől fogva nem szenvedheti, régi dolog. Ő most pártot gyüjt, s mint a hír mondja, a communismust választá létrául, melyen dictatorságra felkapaszkodik.

Ezt tudva, édes Janim, s midőn ilyen emberre látjuk bízva védelmét a kormány székhelyének, kinek fiskos érdekében áll azt minden pereputyostul verve látni, bizony nem igen lehet vérmes reményünk a körülmények jobbra fordultán. Hiszen ha a kormány veszedelme nem egy volna a hazáé-

val, akkor azt mondanám: vigye a manó, ha tuskó van is a jolcron, azért a haza és nemzet áll és állni fog, de most barátom, illyeneket látva, nem csoda, ha az optimista is pessimistává válik.

Mind ezeket édes jó Janim nem azért irám, hogy csak egy pillanatig is haboz ölelő karjaink közé sietni. Neked jönöd kell, családodat biztos helyre szállitván, tüstént, következő levelem vétele után, mert sorsod ugy kivánja. Ha feloszlik is egy időre a ministerium, tagjairól az illetőknek gondoskodniok, kötelességök, s helyben lévén, inkább szendik ezt veled, mint tőlök távol.

Én téged édes Janim kimondhatlan szeretlek nyomád társaságában szemlélni, ezért lépésedet csak helyeselni tudom, s örökre fájt volna lelkemnek, ha az ~~mindennapiság~~ ujságirás mindennapiságon felül nem emelkedő folyamának költői lelked felhevülésének csak egyetlen szikrája esett volna is áldozatul.

Rudi őt illető soraidat szokott vidor derültségével fogadta, s velem együtt alig várja a pillanatot, hogy téged testestül lelkestül átkarolhasson.

Isten veled

hived

Gondol[illegible]

115.

M. T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA